

ДѢДО КОЛЕДЪ.

Дѣдо Коледъ, ей го пакъ,
Веселъ и засмѣнъ —
Посрѣдъ студъ и мразъ, и снѣгъ
Бърза запѣхтѣнъ.

И загърнатъ съ бѣлъ кожухъ,
И калпакъ — поглежъ:
Цѣлъ потъналъ е въвъ пухъ,
Побѣлѣлъ отъ скрѣжъ!

Вънъ виелица — вали:
Студъ и мразъ голѣмъ! —
Дѣдо Коледъ криволѣ
По пѣтечки самъ.

И низъ прѣспи, долища,
И съ прѣпълненъ кошъ —
Носи хубави нѣща
Въ тая дивна ноцъ...